

Warszawa, 12 października 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21968.

Kl. 62 b, 24/03.

Etablissements Ch. Faure-Roux
(Saint-Chamond, Francja).

**Taśma do przykrywania miejsc przytwierdzenia powłoki do szkieletu skrzydeł
lub kadłuba samolotów.**

Zgłoszono 6 czerwca 1934 r.

Udzielono 22 sierpnia 1935 r.

Pierwszeństwo: 9 czerwca 1933 r. (Francja).

Jak wiadomo, tkanina, stanowiąca powłokę samolotów, jest przymocowana do szkieletu skrzydeł lub kadłuba zapomocą sznurów względnie linek. Aby pod działaniem napięcia, któremu powłoka ulega, sznury nie przecięły tkaniny, wzmacnia się tę ostatnią w miejscach przytwierdzenia zapomocą taśm lub pasków z tkaniny, do których przylegają pętlice sznura, jednakże skuteczność tychże taśm jest zwykle bardzo ograniczona.

Przedmiot wynalazku stanowi taśma z bardzo wytrzymałej tkaniny do pokrywania miejsc przytwierdzenia powłoki samo-

lotów do szkieletu skrzydła lub kadłuba, przyczem w myśl wynalazku, taśma ta stanowi jedną całość z taśmą wzmacniającą, do której przylegają pętlice sznurów przytwierdzających.

Według jednej z odmian wykonania taśma wzmacniająca składa się z nitki, skręconych w postaci sznurów, wpikowanych lub wetkanych do taśmy pokrywającej.

Na rysunku przedstawiono tytułem przykładu kilka odmian wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przytwierdzenie

powłoki do szkieletu samolotu w poszczególnych fazach wykonania, fig. 2 i 3 częściowe widoki dwu dalszych odmian wykonania.

W przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku, cyfra 1 oznacza metalową podłużnicę szkieletu samolotu, do której należy przytwierdzić powłokę 2. W myśl wynalazku naprzeciwko podłużnicy 1 przykleja się do powłoki bardzo wytrzymałą taśmę 3 z włókien lnu lub konopi, przyczem najkorzystniej jest, gdy na brzegach tej taśmy wystają nitki 4, które mają za zadanie uniemożliwić odklejenie się taśmy.

Wzdłuż i po obu stronach taśmy 3 są wetkane równoległe sznury 5 według dowolnych deseni. Sznury te powinny być bardzo wytrzymałe. Poprzetykane w ten sposób sznury tworzą taśmę wzmacniającą, której szerokość równa się szerokości podłużnicy 1, a tem samem szerokości pętlic 6 sznurów umocowania, założonych po przyklejeniu taśmy 3.

Należy zaznaczyć, że taśma wzmacniająca może być wykonana bądź o jednostajnej szerokości (fig. 1), bądź też z dwóch rzędów sznurów 5 i 5', przyczem jednak sznury zewnętrzne 5 i 5' każdego rzędu powinny się znaleźć w punktach końcowych *a* i *a'* (fig. 2) każdej pętlicy 6, aby uniknąć rozdarcia powłoki podczas naciągania wspomnianych pętlic na podłużnicę 1.

Taśma wzmacniająca może się również składać tylko z dwóch sznurów 5 i 5' (fig. 3) w postaci linek lub splotów sznurowych, przyczem taśma 3 jest wzmocniona między sznurami 5 i 5' zapomocą osnowy dodatkowej 10.

Oddzielne lub też utworzone w sposób ciągły pętlice sznurowe 6 (fig. 1, 2 i 3) otaczają jednocześnie taśmę wzmacniającą ze sznurów 5 lub 5 — 5' względnie 5, 5', 10, część taśmy pokrywającej 3, stanowiącej jedną całość z taśmą wzmacniającą,

część powłoki 2 oraz część podłużnicy 1. Sznur do pętlic należy stosować o ile możliwości z tego samego materiału, co sznury do pikowania.

Po założeniu pętlic 6 można ewentualnie pokryć całą taśmę jeszcze jedną naklejoną taśmą pomocniczą 7, której brzegi są zaopatrzone bądź w nitki 8, bądź też w ząbki 9, aby lepiej zabezpieczyć tę taśmę od odklejania się.

Wyżej opisane umocowanie jest bardzo trwałe dzięki sznurom 5 (względnie 5, 5'), których sznury pętlic 6 nie mogą przeciąć z jednej strony ze względu na wielką ich wytrzymałość, a z drugiej strony dzięki temu, że każdy poszczególny sznur 5 lub 5' może się nieznacznie przesuwac w kierunku podłużnym, niezależnie od sąsiednich sznurów, tak że sznury taśmy wzmacniającej poddają się częściowo, nie ulegając jednak przerwaniu.

Oczywiście, zamiast wzmacniających sznurów 5, 5' można zastosować taśmę wzmacniającą, wykonaną w jakikolwiek bądź inny sposób, lecz stanowiącą również jedną całość z taśmą 3 po skutecznem naklejeniu, przy szyciu lub podobnem trwałem umocowaniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Taśma do pokrywania miejsc przytwierdzenia powłoki do szkieletu skrzydeł lub kadłuba samolotu, znamienna tem, że jest połączona w jedną całość z taśmą wzmacniającą, wykonaną ze sznurów (5 względnie 5, 5', względnie 5, 5', 10), do której przylegają pętlice (6) sznurów umocowania.

2. Taśma według zastrz. 1, znamienna tem, że taśma wzmacniająca składa się ze sznurów (5, względnie 5, 5') z nitek skręconych, przyczem sznury te są przepikowane lub przetkane przez taśmę pokrywającą.

3. Taśma według zastrz. 2, znamien-

na tem, że taśma wzmacniająca składa się ze sznurów (5), równomiernie rozdzielonych na całej jej szerokości.

4. Taśma według zastrz. 2, znamien-
na tem, że sznury (5, 5') taśmy wzmacnia-
jącej są rozmieszczone w dwóch rzędach,
przyczem część taśmy pokrywającej (3),
znajdująca się między wspomnianymi
sznurami, może być również wzmocniona
nićmi względnie sznurami dodatkowej o-
snowy.

5. Taśma według zastrz. 1 — 4, zna-
mienna tem, że brzegi taśmy pokrywającej
(3) są zaopatrzone w nitki (4), w celu
lepszego zabezpieczenia jej od odklejania
się od powłoki (2) samolotu.

E t a b l i s s e m e n t s
C h. F a u r e - R o u x.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

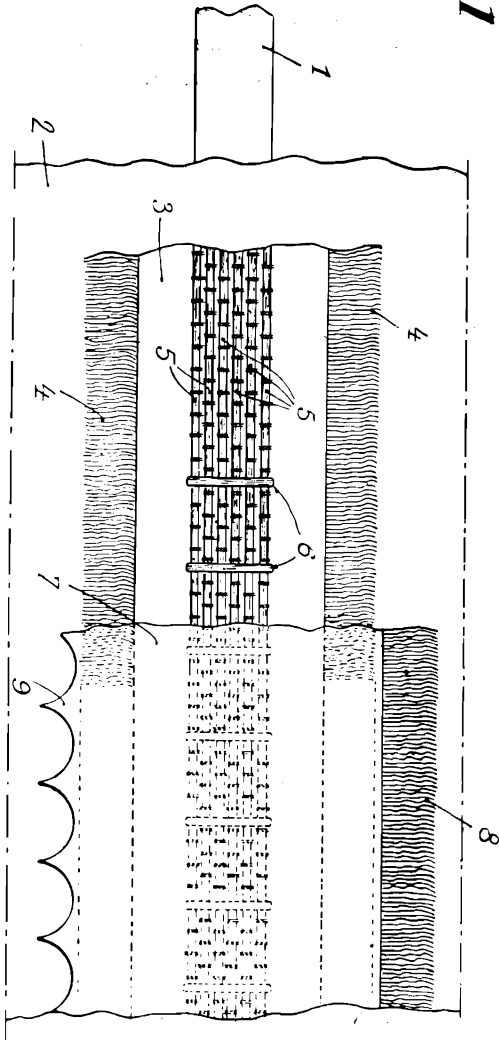

Fig. 2

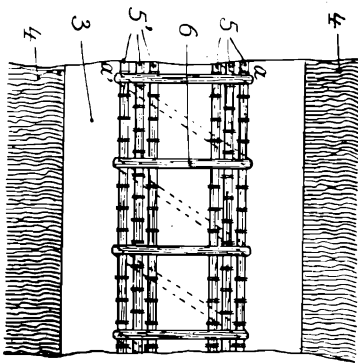

Fig. 3

